

மூன்றாம் ஞானக் கண்ணே (விவேகம்) வாழ்வில் சந்தோஷத்திற்கும் அமைதிக்குமான அடிப்படை ஆகும்.

பாடல்: இன்றைய மக்கள் இருளில் இருக்கிறார்கள்.....

ஓம் சாந்தி. மனிதர்களான நாம் இருளில் இருக்கிறோம் என நூங்கள் பாடலில் கேட்டீர்கள். எவ்வாறாயினும், இன்று, நாம் ஞானோதயம் பெற்றுள்ளோம் (அதிகளவு ஒளியில் இருக்கிறோம்) என உலகம் நினைக்கிறது. அதிகளவு ஞானோதயம் உள்ளது! எம்மால் சந்திரனுக்குச் செல்ல முடியும். எம்மால் ஆகாயத்திலும் நட்சத்திரங்களுக்கும் பயணம் செய்ய முடியும். இன்றைய மக்களால் என்னதான் செய்ய முடியாது? இவை அனைத்தையும் பார்க்கும்போது, அதிகளவு ஞானோதயம் உள்ளதாக மக்கள் நினைக்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், அந்தப் பாடலில், நாம் இருளில் இருக்கிறோம் என்றே கூறப்படுகிறது. எனவே, அவர்கள் அதிகளவில் ஆராய்ச்சிகள் செய்வதுடன், சந்திரனுக்கும் நட்சத்திரங்களுக்கும் செல்வதற்கான தைரியத்தைக் கொண்டிருக்கும்போது, எதன் அடிப்படையில் இருள் நிலவுகிறது? இவை அனைத்தும் இருக்கும்போது, வாழ்க்கையில் உங்களுக்குத் தேவையான விடயங்கள் அவர்களிடம் இருப்பதில்லை. சந்தோஷமும் அமைதியும் நிறைந்த வாழ்க்கை இருப்பதில்லை. இந்த விடயத்தில் மனிதர்கள் முன்னேற்றவில்லை, அல்லவா? வாழ்வில் சந்தோஷத்தையும் அமைதியையும் அனுபவம் செய்வதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் அதிகளவில் துன்பத்தையும் அமைதியின்மையையும் அனுபவம் செய்கிறார்கள். இது மக்கள் தமக்குத் தேவையானவற்றை விட மிகவும் குறைவாகப் பெறுவதையே காட்டுகிறது. இந்த அடிப்படையிலேயே இருள் நிலவுகிறது. இப்போது, வீட்டில் இருக்கும்போதே, வேறு எங்கேயாயினும் இருப்பதை அவர்களால் பார்க்க முடிகிறது, ஏனைய இடங்களில் உள்ள மனிதர்களுடன் பேச முடிகிறது. தொலைக்காட்சி, வானொலி போன்றவை அனைத்தும் அவர்களிடம் உள்ளன. ஆனால், இன்னமும் அவர்களிடம் நாம் கூறும் வாழ்வில் சந்தோஷமும் அமைதியும் என்பவை கிடையாது. இந்த அடிப்படையிலேயே இருள் நிலவுகிறது. இதனாலேயே, இன்றைய மக்கள் இருளில் இருக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. இன்று, மக்கள் பல மருந்துகளை உருவாக்குகிறார்கள். நோய்களுக்கான சிகிச்சை முறைகளைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். அவ்வாறிருந்தும், நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை தொடர்ந்து அதிகரிக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்குத் தொடர்ந்தும் துன்பமும் அமைதியின்மையும் அதிகரிக்கின்றன. இதனாலேயே அவர்கள் அழைக்கிறார்கள்: நூங்கள் இப்போதே வரவேண்டும்! அவர்கள் யாரை அழைக்கிறார்கள்? அவர்கள் இதற்காக ஒரு நபரை அழைக்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் இறைவனை அழைக்கிறார்கள். கொடுப்பதற்கு மக்களிடம் எதுவும் இல்லை. நாம் 'மக்கள்' என்று கூறும்போது, அதில் சாதுக்கள், சந்நியாசிகள், மகாத்மாக்கள் அனைவரும் அடங்குவார்கள். உங்களை அக்கரைக்கு எடுத்துச் செல்வார்கள் என நூங்கள் நினைப்பவர்கள் மனிதர்களே. மனிதர்கள் அனைவரும் இருளிலேயே இருக்கிறார்கள். இதனாலேயே, எமக்கு வேண்டியதை எம்மால் கண்டு கொள்ள முடியாமல் உள்ளது. அதன்பின்னர், நாம் இறைவனை அழைப்பதுடன் 'நூங்களே குருடர்களின் கைத்தடி' என்றும் பாடுகிறோம். எவ்வாறாயினும், எந்த வகையில் நாம் குருடர்கள்? பார்ப்பதற்கான கண்கள் எம்மிடம் இல்லாமல் இல்லை. சுடப்பொருளாலான உடைமகளையும் அனைத்தையும் பார்ப்பதற்கான கண்களை நாம் பெற்றிருந்தாலும், ஞானக்கண் என்று அழைக்கப்படும் கண் எம்மிடம் இல்லை. எமது வாழ்வில் எவ்வாறு சம்பூரணமான சந்தோஷத்தையும் அமைதியையும் ஏற்படுத்த முடியும் என்ற விவேகக் கண் எம்மிடம் இல்லை. எவ்வாறாயினும், அந்த ஞானக்கண் நெற்றியில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கப்போவதில்லை. தேவதேவியர்களின் படங்களில், தேவதேவியர்களுக்கு மூன்றாம் கண் காட்டப்பட்டிருப்பதனால், அவர்கள் மூன்று கண்களைக் கொண்டிருக்கும் மனிதர்கள் என சில மக்கள் நினைக்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், மூன்று கண்களைக் கொண்ட மனிதர்கள் இருக்க முடியாது. சித்திரங்களில் காட்டப்பட்டிருக்கும் அணிகலன்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மனிதர்களுக்கு, அவர்கள் தேவர்களாக இருந்தாலென்ன அல்லது வேறு யாராக இருந்தாலென்ன, மூன்று கண்கள் இருக்க முடியாது. மனிதர்களே தேவர்களாக இருக்கிறார்கள். மனிதர்களே அசுரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அது மனிதர்களின் தகைமை ஆகும். எவ்வாறாயினும்,

ஒருவருக்கு நான்கு கைகளும் அல்லது இன்னொருவருக்கு மூன்று கண்களும் இருக்கும் வகையில் அல்லது அசுரத்தனமான ஒருவருக்கு அவரின் உருவத்தி்ல் ஏதாவது வேறுபாடாக இருக்கும் வகையில், மனிதரின் உருவம் மாற முடியாது. ஒரு நபர் தகுதியற்றவர் ஆகும்போது, அவர் அசுரன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவரின் தகைமைகள் சகல நற்குணங்களாலும் நிறைந்து, 16 சுவர்க்கக்கலைகள் சம்பூரணமானவராக, சம்பூரணமாக விகாரங்கள் அற்றவராக இருக்கும்போது, அவனோ அல்லது அவளோ ஒரு தேவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். எவ்வாறாயினும், சரூரத்தின் மேக் - அப்பில் (உருவம்) எந்தவிதமான வேறுபாடும் இருக்கமாட்டாது. நீங்கள் அதை தூய்மையும் தூய்மையின்மையும், நற்குணங்கள் நிறைந்தவர் அல்லது குறைகள் நிறைந்தவர், மேன்மையானவர் அல்லது சரூழிந்தவர் என்று அழைத்தாலென்ன, அவர்களின் தகைமைகளில் நிச்சயமாக வேறுபாடு காணப்படும். இவை அனைத்தும் நடத்தைக்கே பொருந்தும்.

நான்கு கைகளுக்கு ஓர் அர்த்தம் உள்ளது. இரண்டு கரங்கள் பெண்ணினுடையவை. இரண்டு கரங்கள் ஆணினுடையவை. எனவே, ஆணும் பெண்ணும் தூய்மையானவர்களாக இருக்கும்போது, இராச்சியத்தின் சின்னமாகக் காட்டப்படும் நான்கு கரங்களைக் கொண்ட ரூபத்தின் இரட்டைக் கிரூடத்தைக் கொண்டிருப்பார்கள். இத்தகையதோர் இராச்சியம் இருந்தபோது, சகல ஆண்களும் பெண்களும் அந்த இராச்சியத்தில் சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் அதை நான்கு கரங்களைக் கொண்ட ரூபமாகச் சித்தரித்துள்ளார்கள். அத்துடன் இராவணனை 10 தலைகளுடன் சித்தரித்துள்ளார்கள். இதுவும் அடையாளமே. 10 தலைகளுடன் எவரும் இருக்கமாட்டார்கள். இது விகாரங்களின் அடையாளம் ஆகும். தூய்மையற்ற இல்லறம் இருக்கும்போது, ஐந்து விகாரங்கள் பெண்ணுக்குரியவை. ஐந்து விகாரங்கள் ஆணுக்குரியவை. எனவே, ஒன்று சேர்த்து அவர்கள் 10 தலைகளைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் தூய்மையற்றவர்களாக இருக்கும்போது, உலகம் சந்தோஷமற்று உள்ளது. ஆண்களும் பெண்களும் தூய்மையானவர்களாக இருக்கும்போது, உலகமே சந்தோஷமாக இருக்கிறது. மக்கள் தூய்மையாக இருக்கும்போது, அவர்கள் இயல்பாகவே ஆராக்கியமாக இருப்பார்கள். அவர்களின் மேக்-அப்பிலும் முகச்சாயல்களிலும் அல்லது இயல்பான அழகிலும் வேறுபாடு காணப்படும். அவர்களுக்கு மூன்று கண்களோ அல்லது பத்து தலைகளோ இருக்கும் என்பதல்ல.

தந்தை கூறுகிறார்: பாருங்கள், இதுவே ஞானக்கண் ஆகும். இந்த ஞானக்கண்ணாலேயே உங்களால் எல்லா வேளையும் சந்தோஷத்தையும் அமைதியையும் பெற முடியும். இங்கு, சகல மனிதர்களும் தேடியே களைத்துவிட்டார்கள். அவர்கள் எந்தளவிற்கு அதிகமாகத் தேடுகிறார்களோ, அந்தளவிற்கு அவர்களின் துன்பமும் அமைதியின்மையும் அதிகரிக்கும். பாருங்கள், அவர்கள் சந்தோஷத்தைத் தேடுகிறார்கள். எனினும், மேலும் துன்பம் விளைவிக்கும் பொருட்களையே தொடர்ந்தும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கும் குண்டுகள் போன்றவற்றைப் பாருங்கள். இந்த விஞ்ஞானத்தைச் சிறப்பான முறையில் பயன்படுத்தினால், பல விடயங்களில் இருந்து அவர்கள் சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்வார்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் விநாச வேளையில் துண்டிக்கப்பட்ட புத்திகளைக் கொண்டிருப்பதனால், அவர்கள் அந்தப் புத்திகளால் செய்யும் சகல பணிகளும் தவறானவையாகவே இருக்கின்றன. இது விநாசத்திற்கான நேரம் ஆகும். இதனாலேயே, புத்திகள் அனைத்தையும் தவறாகச் செய்கின்றன. அவர்கள் உலகின் விநாசத்தை மட்டுமே நினைக்கிறார்கள். இதனாலேயே, 'விநாச வேளையில் துண்டிக்கப்பட்ட புத்தி' எனக் கூறப்படுகிறது. புத்தி எதில் இருந்து துண்டிக்கப்பட்டுள்ளது? இறைவனிடம் இருந்து. எனவே, இப்போது எவரும் இறைவனிடம் அன்பு வைத்திருப்பதில்லை. அனைவரும் மாயையே விரும்புகிறார்கள்.

தாம் கண்களால் காண்பதும் மாயை, தமது உடல்களும் மாயை, இந்த உலகமே மாயை, இந்தச் செல்வமும் செழிப்பும் மாயை எனச் சிலர் நினைக்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், இவை அனைத்தும் மாயை இல்லை. தேவர்களிடமும் செல்வமும் செழிப்பும் இருந்தன. தேவர்களுக்கும் சரூரங்கள் இருந்தன. அவர்களும் இந்த உலகில் வாழ்ந்தார்கள். எனவே, அது மாயையா? இல்லை. ஐந்து விகாரங்களே மாயை என்று கூறப்படுகின்றன. விகாரங்களே மாயை. மாயை துன்பத்தை விளைவிக்கிறார். செல்வமும் செழிப்பும்

துன்பத்தை ஏற்படுத்துவதில்லை. செழிப்பு சந்தோஷத்திற்கான வழிமுறை. ஆனால் அந்தச் செழிப்பை யார் தூய்மையற்றதாக ஆக்கியது? ஐந்து விகாரங்களே (மாயை) அவ்வாறு ஆக்கியது. விகாரங்கள் மாயையின் வடிவத்தில் இருப்பதனால், அனைத்தும் துன்பத்திற்கான காரணம் ஆகுகின்றன. இப்போது, செல்வத்தினால் துன்பம். சரூரத்தினால் துன்பம். அனைத்தினாலும் துன்பம் ஏற்படுகிறது. ஏனெனில் மாயை இப்போது அனைத்திலும் இருக்கிறாள். இதனாலேயே தந்தை கூறுகிறார்: இப்போது, மாயையை விரட்டி விடுங்கள். அப்போது, தேவர்களைப் போன்று, எல்லா வேளையும் உங்களின் சரூரத்தினால், உங்களின் செல்வத்தினால், உலகினால் நீங்கள் சந்தோஷத்தைப் பெறுவீர்கள்.

மாயையிடமிருந்து பாதுகாப்பாக இருத்தல் என்றால் உங்களின் சரூரத்தை விடுதல் என்று அர்த்தம் அல்ல. அல்லது நீங்கள் மூண்டும் இந்த உலகிற்குத் திரும்பி வராமல் இருப்பதென்பதல்ல. இந்த உலகே மாயை என்றோ அல்லது இந்த உலகே மாயம் என்றோ சிலர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த உலகம் கற்பனையானது அல்ல. இந்த உலகம் அநாதியானது. அது பொய்மை ஆக்கப்பட்டுள்ளது. விகாரங்களினாலேயே மக்கள் சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆகியுள்ளார்கள். இந்த உலகம் இப்போது தூய்மையாக்கப்பட வேண்டும். இந்த உலகம் தூய்மையாக இருந்தது. தேவர்கள் அந்தத் தூய உலகில் வாழ்ந்தார்கள். அவர்களும் இந்த உலகின் மனிதர்களே. தேவர்களின் உலகம் மேலே இல்லை. மனிதர்களான நாம் தேவர்களாக இருந்தபோது, அந்த உலகம் சுவர்க்கம் என்று அழைக்கப்பட்டது. மனிதர்களான நாம் சுவர்க்கவாசிகளாக இருந்தோம். அதாவது, அது சுவர்க்கம் என்ற காலப்பகுதியாக இருந்தது. எமது சந்ததிகளும் சுவர்க்கத்தில் தொடர்ந்து வாழ்ந்தார்கள். நாம் இவை அனைத்தையும் புரிந்து கொண்டு, மாயையை முடிக்க வேண்டும். அதாவது, நாம் மாயையை வெல்ல வேண்டும். ஏனெனில், விகாரத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்படும் செயல்களால் சம்பாதிக்கப்படும் செல்வமும் துன்பம் நிறைந்ததாகவே இருக்கும். சரூரங்கள் விகாரங்களால் உருவாக்கப்படுவதனால், அவற்றில் நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. அகால மரணம் தொடர்கிறது. இதனால் துன்பம் ஏற்படுகிறது. இல்லாவிடின், எமது சரூரங்களில் நோய்கள் இருந்ததில்லை. அங்கு அகால மரணங்கள் இல்லை. ஏனெனில், அவை தூய்மை சக்தியால் (விகாரமற்று) உருவாக்கப்பட்டன. இப்போது, அவை விகாரத்தினால் உருவாக்கப்படுகின்றன. இதனாலேயே இதனால் துன்பம் ஏற்படுகிறது. இப்போது, இந்தத் துன்பத்தில் இருந்து வெளிவருவதற்கும் இந்த உலகைச் சந்தோஷமானதாக ஆக்குவதற்கும், மக்கள் ஒரேயொருவரை (பரமாத்மாவை) அழைக்கிறார்கள். எனவே, பாருங்கள், தந்தை இப்போது எமக்கு மூன்றாம் ஞானக்கண்ணைத் (புரிந்துணர்வு) தருகிறார். இதை நாம் எமது புத்திகளில் கிரகிக்க வேண்டும். பிராமணர்களான நாம் மூன்றாம் ஞானக்கண்ணைப் பெற்றுள்ளோம். தேவர்களிடம் இது கிடையாது. முன்னர், நாம் சூத்திரர்களாக இருந்தோம். சூத்திரர்கள் என்றால் விகாரங்களில் ஈடுபடுபவர்கள் என்று அர்த்தம். இப்போது, விகாரம் நிறைந்தவர்களாக இருந்த நாம், தூய்மைப் பாதையில் நடக்கிறோம். எனவே, நாம் பிராமணர்கள் ஆகியுள்ளோம். பிராமணர்களுக்கு மட்டுமே மூன்றாவது கண் உள்ளது. நாம் தேவர்களாக இருந்தபோது, வெகுமதியை அனுபவம் செய்தோம். தேவர்களுக்கு ஞானக்கண் தேவையில்லை. இதனாலேயே, சித்தரிக்கப்படும் சகல அலங்காரங்களும் - சங்கு, சக்கரம், கதாயுதம், தாமரை - பிராமணர்களுக்கே உரியவை ஆகும். தேவர்களுக்கு உரியவை அல்ல.

இது ஞானச் சங்கு ஆகும். ஆனால் பக்தி மார்க்கத்தில், அவர்கள் இவை அனைத்தையும் பௌதீகமாகச் சித்தரித்துள்ளார்கள். கதாயுதம் என்றால் நாம் ஐந்து விகாரங்களை வெல்கிறோம் என்று அர்த்தம். சக்கரம் நான்கு யுகங்களைக் குறிக்கும். முதலில், நாம் தேவர்களாக இருந்தோம். பின்னர் கழே இறங்கி வந்தோம். தந்தை இப்போது எங்களை மூண்டும் ஒருமுறை மேன்மையாக்குவதற்காக வந்துள்ளார். நாம் இப்போது எமது சக்கரத்தைப் பூர்த்தி செய்துள்ளோம். எனவே, இதுவே சுயதரிசனச் சக்கரம் ஆகும். அதாவது, சுயம் தன்னைப் பற்றிய தரிசனத்தைப் பெறுகிறார். இந்த உலகம் எவ்வாறு பழையதாகுகின்றது எனச் சிலர் கேட்கிறார்கள். ஓ, இது இயற்கையின் நியதி ஆகும். அனைத்தும் காலத்துடன் பழையதாகுகின்றன. ஏதாவது பழையதாகும்போது, புதியது உருவாக்கப்படுகிறது. இவை அனைத்தும் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு பொருளும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பமும் அதற்கேயுரிய இயற்கை விதியைக் கொண்டுள்ளன. இதனாலேயே, நாம் முயற்சி செய்து, எம்மை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும். நாம்

புதியவர்கள் ஆகவேண்டும். தந்தை இருந்தும், ஏன் அவர் எங்களை விழவிட்டார்? என நீங்கள் கூற முடியாது. அவர் எங்களை விழச் செய்யவில்லை. ஆனால் நாம் விழாவிட்டால், தந்தை எவ்வாறு எங்களை மேன்மையாக்குவதற்காக வருவார்? நாம் வழந்ததனாலேயே அவர் வரவேண்டி இருந்தது. அவர் தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குபவர் என்று நினைவுகூரப்படுகிறார். தூய்மையற்றவர்கள் இல்லாவிடின், அவரே அனைவரையும் தூய்மையாக்கும் ஒரேயொருவர் என எவ்வாறு எம்மால் கூறமுடியும்? நாம் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகவேண்டியுள்ளது. பின்னர் நாம் தூய்மையானவர்கள் ஆகுகிறோம். அதன்பின்னர், தூய்மையாக இருக்கும் நாம் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகுகிறோம். இது ஒரு சக்கரம். எனவே, இந்தச் சக்கரத்தைப் புரிந்து கொண்டு நாம் எங்களைத் தூய்மையற்றவர்களில் இருந்து தூய்மையாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நாம் பூஜிக்கத்தகுதிவாய்ந்தவர்கள் ஆகவேண்டும். அப்போது மட்டுமே நாம் புகழப்படுவோம். அவ்வாறு ஆகுபவர்களின் புகழ் பாடப்படுகிறது. அவ்வாறு உங்களை ஆக்குகின்ற ஒரேயொருவரின் புகழும் பாடப்படுகிறது. எனவே, இரண்டும் இருக்க வேண்டும் - அவ்வாறு ஆகுபவரும், உங்களை அவ்வாறு ஆக்கும் ஒரேயொருவரும். மற்றவர்களை ஆக்கும் ஒரேயொருவர் தானும் அவ்வாறே ஆகுகிறார் என்பதல்ல. 'ஆத்மாவே பரமாத்மா. பரமாத்மாவே ஆத்மா'. இவ்வாறு இல்லையல்லவா? அவ்வாறு ஆகுபவர்களும் உங்களை அவ்வாறு ஆக்குகின்ற ஒரேயொருவரும் வெள;வேறானவர்கள். இதனாலேயே இந்த விடயங்களால் நீங்கள் குழப்பம் அடையக்கூடாது. நாம் அவ்வாறு ஆகவேண்டும். நாம் எங்களை மேன்மையானவர்கள் ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். உண்மையான முயற்சி என்றால் என்னவென்ற புரிந்துணர்வைத் தந்தை வந்து எமக்குத் தருகிறார். மேன்மையான பேற்றுக்கான முயற்சி என்ன? அவர் வந்து அதை எங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். இந்தக் காலம்வரை, எவரும் எமக்கு எவ்வாறு அந்த முயற்சியைச் செய்வது எனக் கற்பிக்கவில்லை. ஏனெனில் இவ்வாறு கற்பிக்கும் அனைவரும் தாமே சக்கரத்துக்குள் அகப்பட்டுள்ளார்கள். எம்மை மேம்படுத்துபவர் இப்போது வந்துள்ளார். மேன்மை ஆகுவதற்கு நாம் செய்ய வேண்டிய முயற்சி என்னவென்று அவர் எமக்குக் காட்டுகிறார். நாம் இதைக் கிரகிக்கும் அளவிற்கு, அதற்கான வெகுமதியைப் பெறுவோம். எமது புத்திகளில் இந்த ஞானம் அனைத்தும் உள்ளன. இதற்கு, நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதிலும், நாம் என்ன முயற்சியைச் செய்ய வேண்டும் என்பதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சக்கரம் அதற்கேயுரிய நேரத்தில் தொடர வேண்டும்.

தந்தை இப்போது மேன்மையானதொரு பணியைச் செய்வதற்காக வந்துள்ளார். நாம் அதிலிருந்து முழுமையான நன்மையைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கிறிஸ்து, புத்தர் அல்லது வந்த எவரும் தத்தமது பணிகளைச் செய்தார்கள். ஆனால் அந்தப் பணிகள் வேறுபட்டவை. அவர்கள் எங்களின் கழிற்ங்கும் காலப்பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். இப்போது, இது எமது மேலே ஏறும் காலப்பகுதி ஆகும். எனவே, நாமும் காலத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதுவே ஆத்மாக்கள் அனைவரும் திரும்பி அழைத்துச் செல்லப்படும், அவர்களை மேலே அழைத்துச் செல்லும் காலம் ஆகும். துவாபர யுகத்திலும் கலியுகத்திலும் வந்த மதஸ்தாபகர்கள் கஃமேயே வரவேண்டி இருந்தது. எனவே, அவர்கள் கஃமே வந்தார்கள். அவர்கள் தூய்மையானவர்களில் இருந்து தூய்மையற்றவர்கள் ஆகவேண்டியிருந்தது. இதனாலேயே, தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குபவர்கள் என அவர்களைக் கூற முடியாது. இல்லை. ஒரேயொருவரே வந்து தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மை ஆக்குகிறார். அதாவது, அவர் ஆத்மாக்கள் அனைவரையும் முக்திக்கும் சத்தகிக்கும் அழைத்துச் செல்கிறார். எனவே, அது ஒரேயொருவரின் பொறுப்பே ஆகும். ஓர் ஆத்மா எத்தனை மகாத்மாவாக இருந்தாலும், அந்த ஆத்மா முதலில் கஃமே வரும்போது, அவர் தூய்மையானவராகவே இருக்கிறார். பின்னர் அவர் கஃமே இறங்க வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் சக்கரம் அவ்வாறே சுழல்கிறது. எனவே, அவர் கஃமே வருகிறார். ஒவ்வொருவரின் காலத்திற்கேற்ப, அனைவரும் சக்கரத்தினுடாகச் செல்வார்கள். எனவே, இப்போது ஏறுகின்ற காலப்பகுதி ஆகும். ஒரேயொருவர் மட்டுமே எங்களை உயரே அழைத்துச் செல்வதற்குக் கருவி ஆவார். ஆகவே, நாம் இப்போது தந்தையிடமிருந்து அந்த பாக்கியத்தைக் கோர வேண்டும். அச்சா.

இப்போது, நீங்கள் இங்கு மிகப்பெரும் வருமானத்தைச் சம்பாதிக்கிறீர்கள். ஒன்றிலிருந்து, நீங்கள் நூறு மடங்கை அல்லது ஆயிரம் மடங்கைச் சம்பாதிக்கிறீர்கள். நீங்கள் எதையாவது உற்சாகத்துடன்

செய்யும்போது, அந்த உற்சாகத்திற்கான வெகுமதியைப் பெறுகிறார்கள். கட்டாயத்தின் பேரில் எதையாவது செய்பவர்கள், மிகுந்த சிரமத்துடன் எதையாவது செய்பவர்கள், அவர்கள் அதனால் துன்பப்படுவதனால் அல்லது அதைப் பகட்டுக்காகச் செய்வதனால், அதற்கேற்ப வெகுமதியையே பெறுவார்கள். பலர் தாம் செய்தவற்றை உலகம் அறிய வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். சிலர் தானம் செய்யும்போது, அனைவரும் அதை அறிய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அனைவருக்கும் காட்டுவதற்காகவே செய்கிறார்கள். அந்தத் தானத்தின் அரைவாசி சக்தி இழக்கப்பட்டுவிடுகிறது. இதனாலேயே, மறைமுகமான தானத்திற்கு அதிகளவு அர்த்தம் உள்ளது. இதில் சக்தி உள்ளது. நூங்கள் இதற்காக மகத்தான வெகுமதியைப் பெறுவார்கள். ஆனால், அதைப் பகட்டுக்காகச் செய்வதன் மூலம், அதன் பெறுமதி குறைந்துவிடுகிறது. எனவே, அதைச் செய்வதற்காக ஒரு வழிமுறை உள்ளது. சதோகுணி, ரஜோகுணி அல்லது தமோகுணி முறையில் அனைத்தையும் செய்யும்போது, ஒரு கணக்கு உருவாகுகிறது. எவ்வாறு எங்களால் எமது செயல்களை மேன்மையானவை ஆக்க முடியும்? எமது பாக்கியத்தை மேன்மைப்படுத்தும் வகையில் எவ்வாறு நாம் அனைத்தையும் செய்வது? எனவே, அதைச் செய்வதற்கான வழிமுறையையும் நூங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நூங்கள் நல்ல முறையில் முன்னேறினால், உங்களின் பாக்கியமும் நிச்சயமாக மேன்மையானது ஆகும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, மிகவும் நல்ல, தகுதிவாய்ந்த குழந்தைகளுக்கு பாப்தாதாவிடமிருந்தும் மம்மாவிடமிருந்தும் அன்பும் நினைவும் காலை வணக்கங்களும் உரித்தாகட்டும்.

ஆசுவாதம்: நூங்கள் தந்தையைப் போன்று எல்லையற்ற மனோபாவத்தைக் கொண்டுள்ள மாஸ்ரர் உலக உபகாரி ஆகுவார்களாக.

‘எல்லையற்ற மனோபாவம்’ என்றால் ஆத்மாக்கள் அனைவருக்கும் நன்மைதரும் மனோபாவத்தைக் கொண்டிருப்பதாகும். இதுவே மாஸ்ரர் உலக உபகாரி என்பதன் அர்த்தம். உங்களுக்கு மட்டும் அல்லது நூங்கள் கருவிகளாக இருக்கும் எல்லைக்குட்பட்ட ஆத்மாக்களுக்கு மட்டும் நன்மை ஏற்படுவதாக இருக்கக்கூடாது. ஆனால் அனைவருக்கும் நன்மை ஏற்படும் வகையில் உங்களின் மனோபாவம் இருக்க வேண்டும். தமது முன்னேற்றத்தையும் தமது பேறுகளையும் தமது திருப்தியையும் இட்டுத் திருப்தியுடன் முன்னேறுபவர்கள் தங்களுக்கு மட்டும் நன்மை செய்பவர்கள் ஆவார்கள். எவ்வாறாயினும், எல்லையற்ற மனோபாவத்தைக் கொண்டிருப்பதுடன் எல்லையற்ற சேவையில் மும்முரமாக இருப்பவர்கள், தந்தையை ஒத்த மாஸ்ரர் உலக உபகாரிகள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

சுலோகம்: புகழ்ச்சியிலும் இகழ்ச்சியிலும், மரியாதையிலும் அவமரியாதையிலும், இலாபத்திலும் நட்டத்திலும் சமநிலையைப் பேணுபவர்களே யோகி ஆத்மாக்கள் எனப்படுவார்கள்.

--ஓம் சாந்தி--

ஓம் சாந்தி